

EXPRESS

WIECZORNY ILUSTROWANY.

Czytajcie
„WIECZOR ŁÓDZKI”

wychodzi codziennie
o godz. 6-ej wiecz.

Cena 10 groszy

Rok VII. | ŁÓDŹ PIĄTEK, 25 PAŹDZIERNIKA 1929 R.

NR. 296

Ucieczka 7 więźniów

z więzienia przy ulicy Kopernika

Przez kilka nocy borowali otwór
w suficie celi, a ubiegłej nocy zbiegli

Wielka obława policyjna dała rezultaty

Łódź, 25 października.

Ubiegłej nocy około g. 1-ej w władze zostały zaalarmowane
**NIEZWYKLE ŚMIAŁA UCIECZKA
SIEDMIU WIĘŹNIÓW**
z więzienia przy ul. Kopernika.

W obszernym gmachu więziennym w jednej z cel na czwartym piętrze siedziało od pewnego czasu 12 aresztantów, znajdujących się jeszcze pod śledztwem. Byli to wszyscy zawodowi złodzieje, którym groziły kary do 3-4 lat.

Aresztanci widocznie już oddawna planowali ucieczkę. Otrzymali oni w jakiś nieustalony dotychczas sposób
BORY I ŁOMY ŻELAZNE,

przy pomocy których już od dłuższego czasu po nocach wybijali otwór w suficie. Rzecz ciekawa, że nikt ze służby więziennej nie zauważył, co się święci. Ubiegłej nocy aresztantom udało się wreszcie wybić otwór na dach, przez który mogli już wydostać się na wolność

Pięciu z pośród 12-ki w ostatniej chwili
ZREZYGNOWAŁO Z UCIECZKI

natomiast siedmiu innych, z łatwością dostało się na dach więzienia stamtąd przeszło na dach sąsiedniej posesji i
**SPUŚCIŁO SIĘ PO LINKACH NA
ULICĘ.**

Ucieczkę aresztantów już po kilku

minutach stwierdził jeden z dozorców. Zaalarmował on natychmiast naczelnika więzienia, który z kolei zwrócił się do policji. Na ul. Kopernika szybko zjechało kilka oddziałów policji mundurowej. Zarządzono natychmiast

OBLAWĘ W CAŁEJ DZIELNICY,
która trwała do rana. Pięciu z pośród

uciekierów przyłapano w bramach domów, znajdujących się w pobliżu więzienia. Nie stawili oni żadnego oporu po licjantom, którzy odstawili ich z powrotem do więzienia. Poszukiwania dwóch pozostałych zbiegów trwają do tej pory i narazie nie przyniosły żadnych rezultatów.

Samobójstwo maturzystki

która nie mogła wyjechać na studia

Owinęła się w chustkę
i wyskoczyła z okna 2-go piętra.

Łódź, 25 października.

17-letnia Wiera Agizinówna, zamieszkała przy ulicy Ogrodowej 2, w ubiegłym roku ukończyła w Łodzi gimnazjum. Obdarzona

niepospolitemi zdolnościami,

marzyła o wyższych studiach i koniecznie chciała wyjechać zagranicę. Rodzice nie mogli jednak nawet myśleć o jej dalszej edukacji z powodu braku środków materialnych. W ostatnich czasach źle im się powodziło i ze swych skromnych zarobków musieli jeszcze wspierać starszego syna, studiującego w Warszawie.

Wiera nie mogła jednak pogodzić się z losem. Domagała się kategorycznie od

rodziców, by gdziekolwiek wystarali się o pieniądze na jej wyjazd i groziła, że jeżeli będzie musiała pozostać w Łodzi, nie przeżyje tego ciosu.

W ostatnich dniach opanowała dziewczynę

silna depresja.

Wczoraj, gdy powróciła do domu w godzinach przedwieczornych, nie zastała nikogo. Zrzuciła z siebie palto i beret, wyciągnęła z szafy chustkę, owinęła się nią, a następnie otworzyła okno i

z wysokości 2 piętra wyskoczyła na bruk uliczny.

Samobójczynią zajęli się natychmiast

lokatorzy domu, którzy przenieśli ją do sieni i zaalarmowali pogotowie. W tym czasie matka Wierę znajdowała się u jednej ze swych sąsiadek. Powiedziano jej tam, o samobójstwie jakiejś dziewczyny, lecz nieszczęśliwej kobiecie ani przez myśl nie przeszło, że to chodziło o jej córkę. Siedziała więc spokojnie u sąsiadki i dopiero po kilkunastu minutach, gdy powracała do domu zauważyła, jak sanitariusze pogotowie wnosili do karetki jej córkę. Agizinowa z przeraźliwym krzykiem runęła na ziemię, tracąc przytomność. Pogotowie ocuciło ją i przeniosło do domu.

17-letnia samobójczyni, jak ustalił lekarz, doznała bardzo ciężkich uszkodzeń cielesnych. Przewieziono ją do szpitala, gdzie

walczy ze śmiercią.

Warszawianka – własną pierśią

nakarmiła trzy młode lwy ■ Niezwykły wypadek

w warszawskim ogrodzie zoologicznym.

Warszawski korespondent „Expressu” (B) telefonuje:

Warszawa jest pod wrażeniem niezwykle

SENSACYJNEJ HISTORII,
jaka miała miejsce w ogrodzie zoologicznym. Dziś o godz. 5 nad ranem wśród personelu ogrodu zoologicznego na Pradze gruchnęła wiadomość, że

WSPANIAŁA LWICA „SYLWJA”
za chwilę po raz drugi zostanie matką. Zaalarmowany dyrektor ogrodu dr. Żabiński wstał z łóżka, otulił się paltem i pobiegł ku pawilonowi drapieżników, gdzie zastał wspaniałą „Sylwję” wijącą się w bólach porodowych, a po chwili obok niej czołgały się

TRZY MALUTKIE LWIATKA.

Kręcąc się po betonowej podłodze szukały one piersi matczynej, jednakże daremnie, gdyż jak dr. Żabiński stwierdził, piękna „Sylwja”

NIE MIAŁA ZUPEŁNIE POKARMU.
Wśród personelu zaparowała konsternacja. Wezwany telefonicznie lekarz we-

ternarii orzekł, że pojawienia się mleka u lwicy należy oczekiwać najwcześniej za dwa dni. Tymczasem małe lwy nie mogły jeść nic innego i z głodu

MOGŁY STRACIĆ ŻYCIE.

Sytuacja stawała się prawdziwie krytyczna, gdyż nowonarodzone lwiątko były już widocznie osłabione z głodu. Nagle dr. Żabińskiemu wpadł do głowy niezwykle oryginalny pomysł. Zatelefonoował on do znajomej swojej, dr. P., która przed trzema tygodniami powiła synka. Przedstawivszy dr. P. przez telefon całą sprawę, zapytał:

— **CZY MOŻEMY LICZYĆ NA PANI POMOC?**

— Za chwilę będę w ogrodzie — brzmiała odpowiedź energicznej niewiasty.

Po upływie pół godziny p. dr. P. zjawiała się w ogrodzie zoologicznym, gdzie natychmiast przyprowadzono jej do kancelarii

TRZY MŁODE LEWKI.

Panowie opuścili pokój, pozostawiając p. dr. P. w towarzystwie lwiatki i żony dozorczy.

I stał się fakt jedyny w historii!

**WARSZAWIANKA WŁASNA PIERSIA
NAKARMIŁA LWIE POTOMSTWO.**

Łodzianin zrezygnował z 30.000 dolarów

Warszawski korespondent „Expressu” (B) telefonuje:

Wczorajszy „Wieczór Łódzki” doniósł już o sensacyjnej sprawie, rozpatrywanej w dniu wczorajszym w sądzie okręgowym warszawskim przeciwko za wodowej prostytutce niejakej Bitnerównie, która przed kilku tygodniami **SKRADŁA BAWIACEMU U SIEBIE PRZEMYSŁOWCOWI ŁÓDZKIEMU P. WŁADYSŁAWOWI J. 30.000 DOL.**

Oskarżona kilkakrotnie była już karana tym razem jednak zapadł wyrok niezwykle surowy, skazujący Bitnerównę na 3 lata więzienia z pozbawieniem praw.

Charakterystycznym jest, że poszkodowany przemysłowiec nie wniósł powództwa cywilnego o zwrot skradzionej sumy, chociaż była możliwość wyegzekwowania części jej, gdyż Bitner posiada piękne mieszkanie.

Pożar w fabryce

Łódź, 25 października.

Dziś o godzinie 9-tej rano wybuchł pożar w fabryce firmy: Światłowski, Kon i Brenner przy ulicy Karola 17. Ogień rozszerzał się bardzo szybko i mógłby wyrządzić duże szkody, gdyby sami robotnicy natychmiast się nie zajęli gaszeniem pożaru.

Gdy na ulicę Karola zjechała straż ogniowa, pożar był już prawie całkowicie ugaszony. Straty nieznaczne.

**Dziś rewelacyjna
premiera!**

**Dziś rewelacyjna
premiera!**

Pierwszy polski superfilm ze śpiewem

wg. scen. Ferd. Goetla, reżyserji J. Leytesa.

Dramat trzech serc na tle wojny polsko-rosyjskiej p. t.

„Z dnia na dzień”

W rol. głównych: kwiat artystów polskich

Irena Gawęcka, Marja Gorczyńska, Józ Kobusz, Władysław Walerian

Ilustracja muzyczna w wykonaniu orkiestry pod dyr. p. R. Kantora oraz zespołu chóralnego pod dyr. p. Teodora Rydera

Passe partout i bilety ulgowe nie ważne.

Początek seansów o godz. 4-ej po poł., ost. 10.¹⁰ wiecz.

UWAGA: Przebój ten demonstrowany jednocześnie w Łodzi i w dwóch największych kinoteatrach w Warszawie

Ostatni szef „ochrony” usiłuje zrehabilitować tę okrytą instytutę

Rewelacyjna książka o działalności policji carskiej

Ostatni szef departamentu policji carskiego rządu, p. A. T. Wasiljew, wydał w niemieckim języku książkę o działalności carskiej tajnej policji.

Początki jej upatruje już za Piotra Wielkiego w dziele kanclerza Birona, z którego w 19 wieku powstał sławny „Trzeci oddział”, a z niego wyłonił się korpus żandarmerji i „Ochrona”.

Działalność tej ostatniej p. Wasiljew stara się przedstawić jak najkorzystniej, zaprzeczając między innymi, jakoby ochrona prowadziła roboty prowokatorskie.

Przeczy temu jednak jego własne twierdzenie. Przytacza mianowicie fakt, że jednej z agentek ochrony w obozie rewolucjonistów, studentce, p. Suczenko, organizacja ta poleciła imieniem rewolucjonistów rzucić nieszkodliwą bombę na gubernatora mińskiego, gen. Kurłowa.

Choć książka ma wyraźny cel oczyszczenia pamięci tej okrytej organizacji, nie mniej zawiera ciekawe szczegóły.

Opowiada np. Wasiljew, jak to z podniesienia strzępów papieru, wyrzucenych przez nieznanego przechodnia, pewien agent ochrony wpadł na ślad niebezpiecznej organizacji.

Inny agent zauważył, że podejrany osobnik odbywa częste przechadzki po parkach publicznych, z czego wywnioskował, że musi pracować nad trującymi chemikaliami, wskutek czego odczuwa większą potrzebę świeżego powietrza. Otóż z domysłu tego wynikło wykrycie fabryki bomb i składu materiałów wybuchowych.

Do najbardziej wstrząsających przeżyć swoich, autor zalicza zamordowanie dyrektora więzienia Maksymowskiego. Pewnego wieczora zjawila się mianowicie jakaś kobieta w głównym zarządzie więziennym i poprosiła o audiencję u Maksymowskiego. Zaledwie jednak Maksymowski wszedł do poczekalni, kiedy nieznajoma strzeliła do niego kilkokrotnie z rewolweru i raniła go śmiertelnie.

Sprawcy z zamachu próbowała natychmiast wyrzucić rewolwer przez okno na ulicę, w czym przeszkodził jej obecny przypadkowo przy zamachu pewien urzędnik, nie wiedząc, że w ten sposób udaremnił dwa inne ważniejsze zamachy, mianowicie na ministra spra-

wiedliwości i na burmistrza Petersburga.

Wspólnicy sprawcy z zamachu na Maksymowskiego czekali na ulicy. Spadający rewolwer miał być dla nich dowodem, że zamach się udał, a w przekonaniu, że wtedy na miejsce pospieszą obaj wymienieni dymentarze, mieli zająć odpowiednie stanowiska i dokonać na nich zamachu.

Wraz z generałem Kurłowem, Wasiljew udał się natychmiast do zarządu więziennego, gdzie był już minister sprawiedliwości i burmistrz, wraz z kilku innymi dygnitarzami. Rewolucjonistka uparcie nie chciała wymienić swego nazwiska, twierdząc sztydlerczo, że odkrycie jego jest zadaniem władz.

Jan Kurłow zarządził rewizję osobistą, lecz drobna uwaga aresztowanej wzbudziła podejrzenie, że ma ona na sobie materiały wybuchowe. Wobec tego kilku policjantów przytrzymało ją za ręce i za nogi, podczas gdy plk. Komisarow, który ongiś służył w artylerji, przeszedł aresztowaną.

I rzeczywiście znalazł w gorsecie taką ilość dynamitu, że wystarczyłaby na wysadzenie w powietrze całego domu,

a Wasiljew dodaje: „Było to prawdziwym cudem, że Komisarow udało się ten straszliwy ładunek unieszkodliwić i żeśmy wszyscy nie zostali w kawałki porozrywani”.

Bardzo bliskiem prowokacji jest inne dzieło ochrony, któremu się p. Wasiljew chwali. Był to mianowicie spisek na życie cara, uknuty przez rewolucjonistę Sietowa.

Spiskowcy przybyli do Petersburga, poprzebiłali się za dorożkarzy i starali się dokładnie dowiedzieć o wyjazdach cara na miasto. Pomiedzy nimi jednak był konfident ochrony, który dał znać przełożonym władzom.

Gen Kurłow, po dłuższej rozprawie, nie kazał spiskowców aresztować, lecz polecił ostrzec ich przez swego męża za ufania, że policja ma ich na oku, by lepiej uciekli zagranicę. Miało to na celu wysledzenie reszty organizacji, która w razie aresztowania fałszywych dorożkarzy, mogłaby wysłać innych wykonawców zamachu.

Przy czytaniu książki Wasiljewa, po mimo całego jego usiłowań oczyszczenia pamięci ochrony, aż dreszcz przebiega na myśl co to były za czasy.

Pies-kontroler

wyłapuje „pasażerów na gapę”

Od czasu, jak Stany Zjednoczone ograniczyły napływ emigracji europejskiej na swoje terytorjum, na okrętach, odchodzących do Ameryki wzmożła się ogromnie liczba „pasażerów na gapę”, którzy ukrywając się w składach towarów i zapasach węgla w ten sposób odbywają podróż zaoceaniczną.

Przeważnie nie są to wcale biedacy. Płacą oni nieraz ogromne sumy agentom za dostanie się na okręt, a opłaty te często przewyższają kilkakrotnie cenę biletu pierwszej klasy.

To przemysłnictwo ludzi rozwinęło się szczególnie silnie w portach włoskich w Genui, Triescie, i Neapolu, gdzie istniejące organizacje przemytnicze każą sobie płacić nieraz po 20 i 30 tysięcy lirów od osoby.

Towarzystwom okrętowym te praktyki przynoszą podwójną szkodę. Najpierw: jako straty na biletach, a powtóre, jako narażanie się władzom amery-

kańskim, w razie wykrycia przez policję takiego pasażera. Naprawdę przez długi czas starano się wynaleźć skuteczny środek przeciw szmuglowi ludzi, aż dopiero teraz znaleziono go dzięki pomysłowości funkcjonariuszów towarzystwa „Lloyd Triestino”.

Oto używa się tam psów policyjnych, które oprowadza się, przed odejściem każdego parowca, po wszystkich jego zakątkach.

Eksperyment ten wprowadzono już jako regułę na podstawie rezultatów zupełnie zadowalających, przedsięwziętych niedawno z psem wilkiem, nazywającym się „Rex”.

Od tego czasu „Rex” został oficjalnie urzędnikiem Lloyd’a i zdarza mu się, że wysadza na ląd po 12 „pasażerów na gapę” z odchodzącego do Baltimore parowca.

Donosząc o tem, organ żeglarski angielskiego „Shipping Gazette” powia-

Odważny

król murzyński

Do dzienników brukselskich donoszą z Konga, że król murzyński Ruamdy, terytorjum, należące przed wojną do Niemiec, a obecnie stanowiące część Konga belgijskiego, zdobył się na czyn niełada.

Oto, od niepamiętnych czasów panował w królestwie Ruamdy przesąd zabobonny, przestrzegany ściśle przez władców tego kraju, że gdyby król Ruamdy wydał się poza granice swej stolicy, a zwłaszcza przekroczył sąsiednią rzekę, to czeka go śmierć niechybna.

Tymczasem dzisiejszy król Ruamdy, lekceważąc sobie zwyczaj i przesady odwieczne, przyjął zaproszenie belgijskiego gubernatora swego terytorjum, p. Poscaux, przepłynął zakazaną rzekę i uczestniczył w uroczystościach i bankiecie, wydanych na jego cześć przez gubernatora, poczem wrócił zdrowy, wesół i dumny z zaszczytu do swej stolicy.

Czarni poddani jego królewskiej mości wprost nie mogą zrozumieć, jak to się stało i z zabobonnym strachem spoglądają na swego władcę, uważając go raczej za ducha, niż za żywego człowieka.

Revolta

wieźniów w Cayenne

Do Havru przybył w tych dniach parowiec „Perou”, który przywiózł z Gujany 33 wieźniów, oskarżonych o rewoltę i morderstwa.

Otóż buntu wieźniów padł dyrektor więzienia w Cayenne, Jean Gelmont.

Wraz z wieźniami przywieziono również do Europy młodą kobietę, Adrienne Sernin, służącą Gelmont’a, oskarżoną o to, że działając w porozumieniu z wieźniami otrula swego chlebodawcę.

Zesłańców przewieziono samochodem do więzienia w Hawrze, stamtąd zaś do Nantes, gdzie w grudniu stanął przed sądem.

Rząd francuski poniesie olbrzymie koszty przewiezienia przeszło stu wieźniów z Cayenne, ponieważ ludność tamtejsza jest tak rozgorączkowaną, że zachodzi obawa walk ulicznych.

da, że wielkie towarzystwa żeglarskie Anglii, którym również bardzo dolega ta plaga, postanowiły pójść za przykładem włoskim, tak, że wkrótce tresowane wilki i dobermanzy odbywać będą kontrole każdego parowca, gotującego się do wyprawy za Ocean.

Nędza mieszkaniowa w cyfrach

Nieprawdopodobny stosunek przyrostu mieszkań do przyrostu ludności. — Mieszkania jednoizbowe stanowią w Łodzi 59,7 proc. ilości mieszkań.

Na rynku mieszkaniowym w Łodzi, mimo wykończenia całego szeregu nowych domów mieszkalnych w dalszym ciągu panuje kryzys i to w formie nadal bardzo ostrej.

Przyznać jednak trzeba, że w ciągu ostatnich trzech lat, mimo tego kryzysu zaszła pewna zmiana na lepsze, niestety jednak w praktyce bez większego znaczenia.

O ile bowiem przed trzema laty w Łodzi nie było można w Łodzi wolnych mieszkań dostać nawet na lekarstwo, o tyle teraz wprawdzie można je znaleźć, ale za... grube, niekiedy za, bardzo grube dolary. Oczywiście, ludzi, których stać na kilkusetdolarowy wydatek jest teraz bardzo mało, nie więc dziwnego, że ruch na giełdzie mieszkaniowej jest niki i nie wykazuje większych wahań. Lekkie odprężenie jest zatem w praktyce bez znaczenia gdyż zarówno dla mas jak i inteligencji pracującej — kupno mieszkania jest nadal taką niemożliwością, jak kupno całej... kamienicy.

Walka o dach nad głową jest więc w dalszym ciągu kwestią życia i śmierci, zwłaszcza wśród sfer najbiedniejszych, gdzie wskutek fatalnych warunków mieszkaniowych grasuje gruźlica, powodując wzrost i tak już wielkiej śmiertelności.

Nędzę mieszkaniową w Łodzi doskonale ilustruje cyframi nowa, niezwykle ciekawa publikacja naczelnika E. Rosseta

p. n. „Łódź - miasto pracy”. W publikacji tej specjalny rozdział poświęca p. Rosset sprawie mieszkaniowej. Na specjalne podkreślenie zasługują tu przede wszystkim cyfry, ilustrujące stosunki mieszkaniowe w Łodzi w porównaniu naprzykład z Wrocławiem, który posiada taką samą ilość mieszkańców.

Otóż według spisu z dnia 30.IX.1921 r. Łódź liczyła 110557 mieszkań, w tej liczbie 108202 zamieszkałych.

Na jedno zaś mieszkanie przypada średnio 5,4 osób. Tymczasem Wrocław, przy tej samej ilości mieszkańców, liczył w tym samym okresie czasu 149,383 mieszkania, czyli na jedno mieszkanie przypada średnio 3,7 mieszkańca.

Prawdziwą klęskę stanowi olbrzymia ilość małych, przeludnionych i niehygienicznych mieszkań.

Tych jest w Łodzi najwięcej. Jednoizbowe mieszkania, które są jednocześnie

i pralnia i sypialnia stanowią w Łodzi 59,7 procent ogólnej ilości mieszkań, podczas gdy we Wrocławiu nieznacznie przekraczają one zaledwie 16 procent.

Podobnie sytuacja wygląda, gdy chodzi o większe mieszkania. Podczas, gdy dwuizbowe mieszkania stanowią w Łodzi 19,9 proc ogólnej ilości mieszkań, to we Wrocławiu stanowią one 34,2 procent.

Odsetek mieszkań jednoizbowych, który jest najlepszym wykładnikiem nędzy mieszkaniowej, jest największy w Łodzi nawet w porównaniu z innymi miastami polskimi. I tak podczas, gdy u nas mieszkań jednoizbowych jest 59,7 proc., to w Częstochowie mieszkania te stanowią 49,5 proc., Lublinie — 47,5, w Kielcach — 45,0, Kaliszu 48,8, Warszawie 39,2, Piotrkowie — 38,3 i t. d.

Jeszcze gorzej wypada ten stosunek w porównaniu z miastami b. zaboru pruskiego, gdzie warunki mieszkaniowe są daleko lepsze. W Grudziądzu jest bowiem tylko 3,8 proc. mieszkań jednoizbowych, w Toruniu 5,3 proc., Bydgoszczy — 4,3 proc., a w Poznaniu — 10,9 procent.

Mimo wybudowania w ciągu ostatnich lat szeregu nowych domów mieszkalnych, ruch budowlany jest wciąż jeszcze nikły i w żadnym stosunku nie pozostaje do zwiększających się stale potrzeb wielkiego ośrodka przemysłowego.

Również i ten stosunek ilustruje najlepiej cyfry, które przytacza w swej pracy p. Rosset.

W roku 1923 przyrost nowych izb

mieszkalnych wyniósł 716, przyrost zaś naturalny wyniósł 5831, przyrost napływowy — 17998. W roku 1925 przyrost izb mieszkalnych wyniósł — 745, przyrost zaś naturalny 6786, przyrost napływowy — 19621. Wreszcie w roku 1928 przyrost izb mieszkalnych wyniósł — 1411, natomiast przyrost naturalny — 5784 a przyrost napływowy — 13974. Cyfry te mówią same za siebie...

Wieloletni zastój w dziedzinie budownictwa mieszkalnego spowodował ogromne i niewiarygodne wprost przeludnienie mieszkań, zwłaszcza mieszkań jednoizbowych, zamieszkiwanych przez robotników.

Spis ludności w r. 1921 wykazał naprzykład, że w Łodzi istnieje blisko 10,000 mieszkań jednoizbowych z gęstością zamieszkania 6 lub więcej osób na izbie.

Ponieważ od tego czasu kryzys budowlany się pogłębił a w międzyczasie ujął się również silny napływ ludności poszukującej pracy — łatwo sobie wyobrazić w jakim stopniu stan ten jeszcze bardziej się pogorszył. Wszystkie te cyfry w sposób wyrazisty odsłaniają kulisy tej tragicznej prawdy, jaką jest nędza mieszkaniowa w Łodzi. Mimowoli rodzi się więc pytanie do czego dojdziemy jeszcze za kilka lat, jeżeli w międzyczasie ogólna sytuacja gospodarcza nie ulegnie do tego stopnia zmianie na lepsze, że pozwoli na uruchomienie budownictwa mieszkalnego w takich rozmiarach, które zaspokołyby najniezbędniejsze w tej dziedzinie potrzeby.

— Za każdym razem, gdy cię widzę, jesteś piękniejsza...
— Henryk mi to samo mówił...
— On zawsze mówił głupstwa...

Tylko mały kociak

Jak to jest w Łodzi i jak — w Kopenhadze

Łódź, 23 października.

Przed kilkoma miesiącami objęła prasę łódzka wiadomość o pewnej sprawie, jaka odbyła się w łódzkim sądzie grodzkim. Była to sprawa o zabójstwo — kota.

Mianowicie — pewna łódzka obywatelka podała do sądu sąsiada swego za to, że „dla kawału” wziął on jej małego kotka na trzeciej piętro kamienicy i umyślnie zepchnął go stamtąd na bruk podwórka...

Kociak, oczywiście, zabił się a właścicielka uzyskała w sądzie satysfakcję w postaci wyroku, skazującego sympatycznego „mordercę” na kilkadziesiąt złotych grzywny...

I nje...
Drobną, w gruncie rzeczy, sprawą, świadczącą jedynie nader wymownie o „dowcipie” osobnika, który dla „kawału” zabija niewinne zwierzątko.

Chodziło tylko o — kotka, właściwie więc — poco wogóle pisać o tej sprawie?

Ale też o nie innego, jak o kotka chodziło w sprawie, która obecnie objęła wszystkie niemal większe gazety Danii. Tylko o kotka...

Była to taka sprawa:
Na krawędzi dachu 15-pietrowego gmachu w Kopenhadze miauczał rozpaczliwie maleńki kociak, którego niewiadomo jakie „własne drogi” przywiodły na tak ryzykowne miejsce.

Na ulicach zgromadziły się tłumy ludzi. Ruch został zahamowany. Wreszcie z głośnym porykaniem sven nadjechał wielki wóz straży ogniowej z ruchomą, ratowniczą drabiną, sięgającą dachu drapacza.

Szybko poszły w górę szczeble, wjechał na nich strażak w hełmie błyszczącym i zdołał kociaka z dachu.

W Łodzi — jak widać — takie „kocie” sprawy mają nieco inny przebieg...
Remus.

Nocna strzelanina znalazła swój epilog przed sądem

Łódź, 25 października.

O godzinie 11-ej w nocy posterunek policji w Kuluszkach otrzymał wiadomość o włamaniu do składów Bekera. Złoczyńców spłoszono przy „robocie”. Gdy p. Beker, który spał w kantorze, znajdującym się przy składzie, usłyszał podejrzane szmery, zerwał się z łóżka i z rewolwerem w ręku rzucił się na włamywaczy. Nie zdołał on ich jednak ująć. Złodzieje wyskoczyli oknem i skryli się w ciemnościach nocnych. Policja poszukiwała zbiegłych złodziejaszków. Po kilkunastu minutach natknęła się w pobliżu dworca kolejowego na jakichś dwóch osobników.

— Rece do góry! — zawołał jeden z policjantów.

Tajemniczy osobnicy rzucili się do ucieczki i szybko skryli się w ciemnościach. Policjanci dali za nimi kilka strzałów. Jedną z kul ciężko zraniła jakiegoś

mezczyznę, którego przewieziono do szpitala. Po kilkumiesięcznej kuracji powrócił do zdrowia i zbadany przez władze oświadczył, że krytycznego wieczoru, gdy powracał najsłabiej w świecie do domu, był świadkiem pogoni policjantów za złodziejami i został ranny zabłąkaną kulą.

Władze nie dały jednak wiary jego zeznaniom. Ponieważ okazało się, iż ów młodzieniec, Stanisław Matuszczak, był już karany za kradzież, więc przypuszczano, iż był on jednym z tych dwóch osobników, którzy nie usłuchali wezwania i rzucili się do ucieczki, a więc i prawdopodobnie sprawcą włamania u Bekera.

Wczoraj Matuszczak stanął przed sądem oskarżony o usiłowanie włamania.

Przewód sądowy nie ustalił jednak jego współudziału w tej wyprawie, wobec czego uniewinniono go.

Wyskoczyła z okna w obawie przed mężem

„Otwórz! Bo inaczej źle będzie z tobą”...

Łódź, 25 października.

37-letni Zygmunt i 35-letnia Marjana Królowie, zamieszkał przy ulicy Malinowej 9, nie byli szczęśliwym małżeństwem. Ciągłe dochodziło pomiędzy nimi do ostrych scysji i niejednokrotnie jedna i druga strona musiała się uciekać do pomocy policji.

Ostatnio pożycie małżonków jeszcze bardziej się pogorszyło. Król coraz częściej powracał do domu pijany. W niedzielę przepił zegarek, czego mu żona w żaden sposób nie chciała przebaczyć.

Po grubszej awanturze Król uciekł z domu i powrócił dopiero w poniedziałek po południu. Tym razem po nowej kłótni szybko spakował swe manatki i oświadczył żonie, że już więcej do niej nie powróci.

— Zostań — błagała go Królowa —

tyś zawinił, i ja nie jestem bez winy. Gdy przestaniesz pić, będzie nam jeszcze dobrze ze sobą.

Król nie chciał pozostać. Wyszedł z domu i do dnia wczorajszego nie dawał żadnych znaków życia.

Wczoraj w południe, gdy Królowa była sama w domu, któraś z sąsadek doniosła jej, że widziała na podwórzu jej męża.

— On jest zupełnie pijany i grozi, że pania teraz zabije!

Królowa przeraziła się nie na żarty. Zatarasowała drzwi, postanawiając męża nie wpuścić do mieszkania.

Po kilku minutach mąż poczał się do bijąc.

— OTWÓRZ! — wołał — BO INACZEJ ŹLE BĘDZIE Z TOBĄ!

Nie otworzyła mu. Gdy mężowi udało się wyważyć drzwi, przerażona kobieta szybko otworzyła okno i z wysokości pierwszego piętra skoczyła na bruk.

Doznała ona ciężkich uszkodzeń cieleśnych. Wezwano pogotowie udzieliło jej pomocy lekarskiej.

Przejechanie

W dniu wczorajszym przy zbiegu ulic Narutowicza i Wschodniej został przejechany przez samochód 35-letni Michał Brodaty, kupiec przybyły z Wiednia. Doznał on ciężkich uszkodzeń cieleśnych. Wezwano doń pogotowie, które udzieliło mu pomocy lekarskiej.

Sies pokasał dziecko

Wczoraj po południu w podwórzu domu przy ulicy 28 pułku Strzelc. Kan. 16. została pokasana przez psa 6-letnia Jadwiga Stepieniówna. Dziewczynka doznała ciężkich obrażeń. Pogotowie udzieliło jej pomocy lekarskiej.

— Ile kosztuje kilo tych ryb?...
— Osiem złotych, łaskawa pani...
— Jaki?... W gazetach czytałam, że ryby staniały!...
— Możliwe, ale my tu gazet nie czytamy...

Lekarz-dentysta

Fanny Horowicz

Cegielniana 25, I p. fr.

Ordynuje w godz. 9—1.

CZYTAJCIE

„REPUBLIKE”

Dowód osobisty

Władze, wydające dowody osobiste są w nieładzie kłopoty, gdy chodzi o wydanie dokumentu przedstawicieli płci pięknej.

Łodzianki uważają paszport za dokument, który otworzy im, wrota do zamążpójścia, nie więc dziwnego, że starają się o to aby ich rysopis i wygląd wypadł jaknajkorzystniej.

Oto wchodzi do urzędu młoda, przystojna łodzianka i prosi o wydanie dowodu osobistego.

Miedzy nią a urzędnikiem, wydającym paszporty, wywiązuje się mniej więcej rozmowa treści następującej:

— Ile pani liczy sobie lat? — pyta urzędnik.
Petentka uśmiecha się błogo i odpowiada: *Wzrostem*.

— Czy wiek nie może być „bezwyznaniowy”? —

— Cóż to ma znaczyć?.. Wiek z bezwyznaniowością nie ma nic wspólnego!.. Wiek ile ma pani lat?..

— A na ile wyglądam?.. — brzmi kokieteryjna odpowiedź.

Rozmowa na ten temat może się toczyć pół godziny, poczem petentka podaje ilość lat, odpowiadającej akurat jej wiekowi z przed 10-cia laty.

Sprawa z wiekiem załatwiona.

Następują dalsze pytania:

— Jakże ma pani włosy?..

— Jedwabisto - złociste..

— Oczy?..

— Słodkie..

— Nos?..

— Figlarny..

— Znaki szczególne?..

— Ależ proszę pana!.. — oburza się petentka.

— Moje ciało jest bez najmniejszej skazy!..

Indagacja skończona.

Teraz następuje rzecz najważniejsza:

— Fotografuję ma pani? — pyta urzędnik.

— Owszem.. — odpowiada petentka i wyciąga z torebki swe zdjęcie w kostiumie kąpielowym.

— Co?.. — dziwi się urzędnik. — Takie zdjęcie w dowodzie osobistym?..

— Cóż to szkodzi?.. Tak słicznie wyglądam.. Tak mi do twarzy w tym kostiumie..

Na tem zawyżają rozmowa się wogóle kończy, gdyż urzędnik traci zmysły i pada zemdlny na ziemię. KU - KU.

Karnecik teatralny

TEATR MIEJSKI.

Sztuka Watters'a i Hopkins'a, „Artyści” w polskiej adaptacji Hemara wchodzi dziś na afisz Teatru Miejskiego. Scena otrzymała specjalną konstrukcję, działania techniczne spolegowane są przez założenie instalacji radiotechnicznej. Ewolucje taneczne w wykonaniu szkoły tanecznej Ireny Prusickiej.

Bilety, nabyte na dzień 23 b. m. na Szwajkera ważne są na dzisiejszą premierę „Artystów”.

Jutro, sobota, dwa przedstawienia:

o godz. 4-ej po południu po cenach zniżonych arcywesoła krotkowiła W. Rapackiego „W czepek urodzony”;

o godz. 8.30 wieczorem po raz drugi „Artyści”, zarazem premiera dla prasy i zaproszonych gości.

„WIELKI KRAM” — w Teatrze Miejskim „Wielki kram” z udziałem Junoszy-Stepowskiego, Stanisławy Bazarehówny, Ewy Kuniny i całego zespołu „Teatru Premier” już w przyszłym tygodniu grany będzie w Teatrze Miejskim w Łodzi.

TEATR KAMERALNY.

Jutro sobota premiera komedii W. Fodora autora „Sekretarki pana prezesa” „Dr. Julia Szabo” jest to pierwsza współczesna salonowa sztuka, jaką Teatr Kameralny wystawia w tym sezonie, co wzbudziło żywe zainteresowanie wśród licznych miłośników tego rodzaju widowisk. W roli tytułowej wystąpi P. Relewicz-Ziembińska. Reżyseruje sztukę i gra główną rolę męską nowopozyskany wybitny artysta scen warszawskich Janusz Strachocki. W innych rolach H. Buczyńska (pierwszy występ tej utalentowanej artystki), Z. Marcinowska, St. Daniłowicz, L. Tatarski, i Sz. Bogdanowicz. Dekoracje E. Pietkiewicz.

Premiera dla prasy i zaproszonych gości we wtorek Niedziela i dni następnych „Dr. Julia Szabo”.

POPOŁUDNIOWE PRZEDSTAWIENIE

„KAROLA I ANNY”.

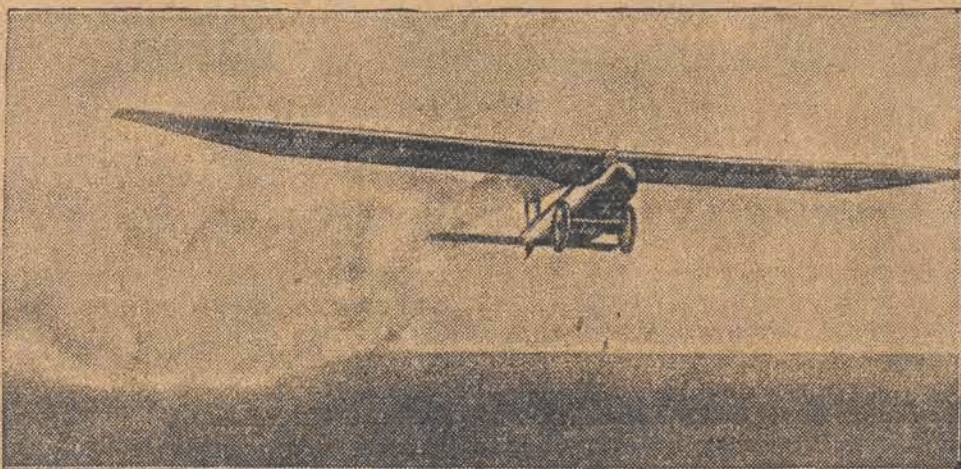
Dziś ostatnie wieczorowe przedstawienie rewelacyjnej zstuki L. Franka „Karol i Anna”.

W sobotę o godzinie 4.30 po poł. po cenach najniższych (od 1.50 do 6 zł) oraz w niedzielę o godzinie 4.30 po poł. po cenach zniżonych „Karol i Anna” w pierwszorzędnym wykonaniu Br. Bronowskiej, Makarczyk-Wasilewskiej, Z. Marciniowskiej, L. Madalińskiego i L. Zbuckiego.

TEATR POPULARNY.

Dziś piątek oraz sobota i niedziela po dwa razy cieszyć się powodzeniem fascynujący melodramat Arago i Vermona „Pamiętniki szatana”, który po tych przedstawieniach schodzi z afisza.

Nieudany lot rakietowy

Pierwszy lot znanego lotnika Espenlauba na skonstruowanym przez niego rakietowym samolocie — nie udał się. Lot ten miał się odbyć 22-go b. m. w Dueseldorfe. Podczas startu zapaliło się od strzału pierwszej rakiety lewe skrzydło samolotu, lotnikowi udało się bezpośrednio po starcie wrócić cało na ziemię. Na zdjęciu: rakietowy samolot podczas krótkiego swego pobytu w powietrzu.

Łodzianki stroją się...

Szczytem marzeń naszych pań jest mieć taką sukienkę, jakiej nikt w Łodzi nie ma

Rozmowa z właścicielką damskiego zakładu krawieckiego

Łódź, 25 października.
Sezon jesienny w pełni. Świadczą o tem nie tylko chłody i deszcze, lecz przede wszystkim natłok klientek w pracowniach ubiorów damskich.

Łodzianki przygotowują się już do ofensywy na sale readowe, bale i zabawy, a najsukcesowniejszą bronią w tej walce jest oczywiście nowa, zgrabnie uszyta sukienka.

Ze względu na wielki ruch w damskich pracowniach krawieckich, zwróciliśmy się z prośbą o informacje z tej dziedziny do właścicielki jednego z największych tego rodzaju przedsiębiorstw.

Ruch jesienny rozpoczął się już na dobre — poinformowała nas właścicielka zakładu. — Nie możemy wprost nadać żyć z zamówieniami... O ósmej z rana przychodzą już klientki do przymiarki... Czy łodzianki są kapryśne pod względem strojów? — zapytujemy.

— Pod jednym względem — odparła nasza rozmówczyni —

nienawidzą szablonu... Szczytem marzeń każdej łodzianki jest

mieć taką suknię, jakiej nikt w Łodzi nie nosił, nie nosi i nosić nie będzie... Wymaga się od nas zbyt wiele indywidualności... Fason każdej sukienki jest dla nas większą tajemnicą niż akta wojskowe dla dyplomaty... Każda sukienka jak patent posiada swą

markę ochronną...

Każda klientka podaje najfantastyczniej sze pomysły, byleby tylko nikt jej nie mógł naśladować... Utrapieniem naszym są

starsze niewiasty,

chcące naśladować swe córki... Nie biorąc pod uwagę swej objętości i całokształtu figury, przypominającej pękata beczkę, mają pretensję, że ta sama sukienka na córeczce leży o wiele lepiej...

— Ostatnie pytanie, łaskawa pani — zwracamy się do naszej informatorki. — Jakże sukienki będą w tym roku modne: długie czy krótkie...

— Jedne i drugie... — brzmi odpowiedź. — Im późniejsza godzina tem dłuższa sukienka... Wieczorem będą więc noszone przeważnie długie sukienki, w dzień i po południu — krótkie... (ha-ha)

Precz z nagością — Górą mężczyźni!

Jaka moda panuje obecnie w paryskich teatrach rewjowych?

Paryż, w październiku.

Piękne, nagie kształty kobiece już coraz bradziej przestają cieszyć się powodzeniem w paryskich teatrach rewjowych. Wiadomo już wogóle, że rewja w dotychczasowej swej formie zanika w Paryżu coraz bardziej.

Ale nikt nie mógł dotychczas defini tywnie orzec, co ją zastąpi — jaka forma widowiskowa opanuje teatryki po zdekonizowanej rewji... Dopiero teraz zaczynają z chaosu wylinać się pewne wyraźne symptomy:

Nagość i girlsy przestały mieć powo dzenie — górą mężczyźni...

Brzmi to napozór nieprawdopodobnie, a przecież — tak jest. Największym powodzeniem w paryskich teatrach rewjowych cieszą się obecnie — tancerze i akrobaci... Oczywiście — nie są to bo nalni, szablonowi gimnastycy, jakich w dzieć można w każdym cyrku, ale — oryginalni artyści, którzy prezentują nawiąskroś oryginalne numery.

W jednym z teatrów na Montmorte popisują się n. p. dwaj mulaci, mały i duży. Tańczą oni w ten sposób, że wydają się, iż nogi ich są z gumy... W tańcu wystukują oni nogami w pantoflach o twardych, płaskich podeszwach nietylko rytm, ale całe melodie, przeskakując z podłogi na schodki, ze schodków na stolki, umyślnie dobrane w ten sposób, aby dać dźwięk o pół tonu wyższy lub niższy.

Oryginalnie pomysły i świetnie wykonany numer ten stanowi jedną z okras całej rewji, a przecież jeszcze przed rokiem nie do pomyslenia było, aby okrasę rewji stanowić mogło co innego, jak tylko — mniej lub więcej nagie kształty pięknych artystek...

Tak to moda zmienia się w dziedzinie lekkiej muzy...

Obecna zmiana jest niewątpliwie przejściową reakcją po istnych orgiach nagości, jakich jeszcze niedawno pełne były paryskie teatry.

Nagość przejadła się, a jednocześnie przejada się już również — przepych dekoracyjny. Publiczność paryska poza wrażeniami wzrokowymi chce mieć obecnie również inne wrażenia. Chce się śmiać, oklaskuje więc chętnie przedewszystkiem numery zabawne, których humor polega na oryginalności. W kierunku takich numerów zmierzają więc obecnie programy paryskich lekkich teatrów... L. O.

Gdy gwiazda ekranu przybywa...

Z Wrocławia donoszą:

Przed kilku dniami przybyła tu słynna gwiazda ekranu Henny Porten, aby wystąpić osobiście w kilku tutejszych kinach. Uwiadomiona o przejeździe artystki publiczność zebrała się tak licznie na dworcze, że powstał niebywały tumult i tłok.

Sytuacja stała się nawet niebezpieczna, wielu osobom, zwłaszcza kobietom i dzieciom — groziło uduszenie... Policja zmuszona była do bardzo energicznego rozpręczenia... Zanołowano mnóstwo wypadków omdlenia, wszystkie karetki miejskiego pogotowia ratunkowego były w ruchu...

Henny Porten musiała, po przybyciu przedostać się przez tłum pod bardzo silną eskortą policji...

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dr. med.

J. POLAK

Choroby wewnętrzne i alergiczne (astma, pokrzywka, artretyzm, reumatyzm)

ul. 6-go Sierpnia 22

fr. i piętro,

tel. 64-21 przyjmując od 9-12, od 2-9 w.

TEATR ŚWIATLNY

CASINO

Dziś i dni następnych.

„ULICA GRZECHU”

W ROLI GŁÓWNEJ

NIEZRÓWNANY

EMIL JANNINGS

Nad program: Aktualności filmowe

Orkiestra pod kier. p. L. Kantora.

UWAGA: Dyrekcja na życzenie p. T. Publiczności rezerwuje miejsca na balkonie (miejsca numerowane).

Hallo! Tu radio!

11.56 — 12.05 — Sygnał czasu, hejnał marjański. 12.05 — Koncert z płyt gramofonowych. 13.10 — Komunikat meteorologiczny. 15.00 — Komunikat gospodarczy. 15.20 — „Przegląd wydarzeń periodycznych”. 15.45 — Komunikat rady naczelnej Zjednoczenia polskich związków śpiewających i muzycznych. 16.15 — Koncert z płyt gramofonowych. 17.15 — „Zamki północnego Podola” — wygl. wizyt Michał Siwak. 17.45 — Koncert orkiestry banjolistów pod dyr. Dymitry Jurkiewicza. 18.45 — Rozmaitości. 19.10 — Giełda rolnicza. 19.25 — Muzyka gramofonowa. 19.58 — Sygnał czasu. 20.05 — Pogadanka muzyczna: wygl. p. Karol Stromenger. 20.15 — Koncert symfoniczny z Filharmoniji warszawskiej.

Czytacie

„Wieczór Łódzki”

wychodzi codziennie

o godz. 6-ej wiecz.

Cena 10 groszy

Wielkie arcydzieło zjednoczonych wytwórni FIRST-NATIONAL — WARNER BROS
Perła kinematografii dzisiejszej doby

Miłość Księcia Sergiusza

Dramat wielkich uczuć w ogniu i pożodze rewolucji.

Realizacja słynnego FRANKA LLOYDA

W rol. główn. międzynarodowe gwiazdy ekranów **BILLIE DOVE, Antonio Moreno, Lucy Dornie, Mikołaj Susani**

BILLIE DOVE w tym filmie stworzyła kreację naprawdę wielką. Jej Księżna Helena jest kobietą w całym tego słowa znaczeniu, kobietą cierpiącą, namiętną, kochającą

Dziś i dni następnych!

Ponadto **PRZYGOODY LOPKA I KROPKA**

w wykonaniu Kazimierza Krukowskiego

Początek seansów o g. 4 pp., w niedzielę o g. 12 w poł., o g. 10 w. Ceny miejsc na I-y seans od 1 zł. w soboty i niedziele od 12 do 3 po poł. wszystkie miejsca po 1 zł.

Ulgowe bilety ważne codziennie za wzięciem niedziel

Makabryczna zagadka

Anarchiści czy zazdrosny mąż

nadali kosz ze zwłokami buchaltera!

We wrześniu podaliśmy wiadomość o znalezieniu na dworcu kolejowym w Lille, we Francji, kosza, w którym znajdowały się zwłoki zamordowanego Rigaudin'a, z zawodu buchaltera, znanego z tego, że łączyły go stosunki z anarchistami.

Zdawało się odrazu, że zbrodnia ma podkład polityczny, tembardziej, że matka Rigaudin'a, również anarchistka, kilka miesięcy temu także była tajemniczo zamordowana, niezawodnie przez anarchistów, jak twierdziła policja francuska.

Od tego czasu policja nie ustawała w usiłowaniu wykrycia sprawcy, ale dotychczas nic nie wykryto.

Obecnie zgłosił się do władz właściwych hotelu w Montmorency i oświadczył, że w przeddzień morderstwa, Rigaudin był w jego restauracji, w towarzystwie niejakich państwa Almazow, że grał z nimi w karty zanocował w jego hotelu, a następnego ranka odjechał nagle z p. Almazowem do Paryża.

Od tej chwili już nie widziano go, zaś Almazow, powróciwszy dnia następnego po żonę, opowiedział hotelarzowi, że Rigaudin'a zamordowano, poczem obaj, ze względu na to, ażeby nie ściągnąć na siebie nieprzyjemności policyjnych zważając, że Rigaudin nie meldował się w policji w Montmorency, postanowili milczeć o jego bytności.

Epizod mógłby być bez znaczenia, gdyby nie to, że odszukani państwo Almazow zapłacili się w zeznaniach. Najpierw twierdzili, że Rigaudin'a w Montmorency wcale nie było, potem podawali zupełnie fałszywe daty jego przyjazdu i odjazdu i nie mogli podać, co się z nim stało później.

Okazało się przytem, że panią Almazow łączył z Rigaudin'em serdeczny sto

sunek i że mąż był bardzo zazdrosny. A ponieważ w sklepie Almazowa, który jest krawcem, znaleziono coś, jakby zmyte ślady krwi, więc powstało podejrzenie, że Almazow zamordował z zazdrości Rigaudin'a i dla zatarcia śladów zbrodni wystawił jego zwłoki w koszu do Lille.

Tak samo sama postać Almazowa jest tajemnicza.

Dzienniki francuskie nazywają go raz polakiem, to znowu bułgarem to ormianinem rosyjskim.

Sprawa więc stała na tym punkcie iż zdawałoby się, że zamiast zbrodni politycznej ma się do czynienia ze zbrodnią zwyczajną, z zazdrości. Jednakże równocześnie daje dużo do myślenia wyjazd kierownika policji śledczej w Paryżu do Lille, w celu ostatecznego stwierdzenia, czy zwłoki znalezione w koszu były naprawdę zwłokami Rigaudin'a, gdyż twarz ich, jak wiadomo, była zupełnie zniekształcona.

Jak się oświadczać?

Podręcznik pana Henzelmana

dla zakochanych

Pisaliśmy parokrotnie o p. Mieczysławie Henzelmanie z ul. S-to Jerskiej 34 — popularnym autorze „dział naukowych”, który ten pisarz zasypuje instytucje wydawnicze.

Ostatnio p. H. wykończył wielką pracę naukową p. n. „Podręcznik dla zakochanych” (Szereg wskazówek i pouczeń dla osób obojga płci, niezależnie od wieku).

W przedmowie autor zaznacza, że miłość może być ujęta w formuły naukowe, że istnieją systemy walki o ukochaną istotę, że *dobra taktyka w miłości* posiada większe znaczenie, niż wszystkie inne sposoby.

Pierwszy dział poświęcony jest teorii, że miłość jest objawem grawitacji wzajemnej u zakochanych.

Po szeregu podobnych definicji naukowych, zaczyna się stosowanie teorii w praktyce. Młody człowiek, chcący zwrócić na siebie uwagę osoby płci żeńskiej, w której się kocha, powinien to u-

czynić *nie według szablonu, a subtelnie, traktując każdy wypadek indywidualnie.*

Rozmowa powinna krążyć dookoła pewnych neutralnych spraw. *Pogoda wyszła z mody.* Dziś mówi się o filmach o artystach filmowych. Dobrze jest zastosować również system, polegający na tem, że się swej bogdane w toku rozmowy rzuci:

— *Pani jest okropnie podobna do Greta Garbo* (może być również dobrze m. do Smolarskiej).

Rozdział dla pań uczy, w jaki sposób trzeba rozkochać w sobie mężczyznę. Nie jest dopuszczalne *purowanie sobie nosa* lub smarowanie warg w czasie cichego sam na sam z kawalerem. To ośmieliła go, gdy tymczasem głównym zadaniem kobiety jest pobudzić mężczyznę do kroków stanowczych i agresywnych. *Pomadka na wargach jest poważnym hamulcem w dziedzinie kojarzenia się par.*

Dalej autor omawia sprawę oświadczenia. Przekonawszy się, że wszystko jest w porządku, że posag jest pewny, że panna jest moralnego prowadzenia się i t. p., należy w odpowiedniej chwili złapać pannę za rękę i rzec:

— *Jakbym chciał być jeszcze młodszy.*

Albo:
— *Pogłaskaj mnie, bo wtedy zapomnę o wszystkim.*

Świetny podręcznik!

CZYTAJCIE

„REPUBLIKE“

LUNA w najbliższym programie szykuje dla stałych bywalców wielką niespodziankę artystyczną

Stefan Burski.

Czerwony testament

Sensacyjny romans z życia współczesnej Łodzi.

ROZDZIAŁ XVII.

— Jak się masz, Marysiu? — przywitał Szylling swą ukochaną.

— Dziękuję, dobrze, tylko tęsknię za tobą, od trzech dni przecież nie widzieliśmy się — odpowiedziała Marysia, wciągając Szyllinga do pokoju.

— Brata niema?

— Bolka niema, już od kilku dni chodzi jak opętany, nie wiem co mu jest — odpowiedziała Marysia.

— Chciałbym się z nim zobaczyć.

— On też się kilka razy pytał o ciebie, dziwił się, że cię nie widać. Coś robił, gdzie był?

— O, dużo nowego mam ci do opowiedzenia.

— Słucham cię, jestem niezmiernie ciekawa — powiedziała Trzeciakówna.

— Wyobraź sobie, że jesteśmy na dobrej drodze — rozpoczął Szylling.

— Więc jak, uratujecie Rollego?

— Już od trzech dni i trzech nocy czatujemy.

— Dlaczego nie zawiadamiacie policji, toby było najprostsze — radziła Marysia.

— Ale i najmniej efektowne — odpowiedział Szylling.

— Tu chodzi o życie ludzkie, a wy się bawicie w efekty.

— Rolle czuje się teraz lepiej, w niebezpieczeństwie jest życie Bacha.

— Tego lotra, dobrze mu tak.

— Poturbował go mocno jego kompan, ale przypuszczam, że wyliże się z ran.

— Aha, to może jest przyczyną niepokoju Bolka, może boi się, że Bach go zdradzi. Stałe dopytywał się o ciebie i o Bacha, a tu jak na złość ani jeden, ani drugi się nie pokazują.

— Ale teraz jestem nareszcie u mego anioła — zawołał Szylling, przyciągając Marysię ku sobie.

— Zostaw, Jasiek, nie tak mocno — broniła się szczęśliwa Marysia, wykrecając się jak wąż z objęć Szyllinga.

— Niestety, nie na długo wpadłem tutaj, gdyż czeka nas jeszcze poważna narada dzisiaj wieczorem.

— Nie zdążył jeszcze Szylling dokończyć zdania, gdy do kuchni wszedł Zyczek.

— Nie lekaj się Marysiu, to twój dobry kompan — powiedział Szylling, widząc zdziwioną twarz ukochanej.

— W takim razie, proszę pana bliżej — zwróciła się Marysia do gościa.

— Niech no pan pozwoli na chwilę — powiedział Zyczek, mrugając zlekka do Szyllinga.

— Może pan śmiało wszystko mówić, to moja narzeczona — odpowiedział Szylling.

— Bardzo mi miło, wiesz — powiedział jowialnym tonem Zyczek, wyciągając dłoń do Marysi.

Trzeciakówna serdecznie uściśnęła prawicę wernego towarzysza Szyllinga.

— Więc gadaj pan, o co chodzi.

— Dobrze, że wiedziałem, gdzie pan jest — powiedział Zyczek.

— Stało się coś? — zawołał Szylling.

— Nie jeszcze, ale podслушаłem w tej chwili ciekawą rozmowę.

— Mów pan ciszej, ściany mają uszy — zwrócił uwagę Szylling.

— Do Bacha przyszedł niejakis Golnitzer...

— To wcale nie „niejakis”, to znany lichwiarz — wtrącił Szylling.

— I paser — dodał Zyczek. — Ja go dobrze znam, tylko on mnie nie poznał. Oczywiście nie mógł się mnie tam spodziewać. Jak tylko zmlarkowałem, że to jest Golnitzer, starałem się nie wlażyć mu na ślepa.

— Ale kto go przysłał do Bacha?

— Tego nie wiem. Powiedział, że ma prywatny interes do Bacha, a ja udając służącego, odpowiedziałem, że Bach jest chory.

— To nie szkodzi, ja z chorymi też robię interesy, tylko nie z chorymi na głowę — odpowiedział mi Golnitzer.

— Rozmyślał sobie, czy go puścić, czy nie. Na wszelki wypadek jednak światła nie zapalam.

— Zróbcie no, człowieku, światło — powiedział Golnitzer.

— Niech Bóg broni, tutaj było krótkie splecie, mają dopiero przyjąć z elektrowni — zablagowałem staremu sprzączarowi, wyłączając jednocześnie prąd znanym guzikiem pani brata — zwrócił się Zyczek z opowiadaniem do Marysi.

— Wreszcie zdecydowałem, że nie zaszkodzi, jeżeli puszczę Golnitzera do Bacha, a już napewno będzie dobrze, jeżeli podślucham co będą mówili.

— I co mówili?

— Najpierw wszedłem do Bacha i powiedziałem mu, że jakiś żyd chce się z nim widzieć. Jednocześnie oświadczyłem mu, że kładę się spać, gdyż jestem bardzo zmęczony. Wprowadziłem Golnitzera, pokrzątałem się trochę po pokoju i wyszedłem.

— Potem zająłem miejsce przy punkcie obserwacyjnym — dokończył opowiadanie Szylling.

— Tak, zgadł pan, naciąłem żelatynową szybę i słyszałem rozmowę tak, jakbym śledził między nimi.

Golnitzer chce kupić prawa Bacha do spadku po Wiljampie Bachu. Opowiadał, że już nawet pisał do Ameryki.

— Ho, ho, to cwaniaki — zawołał Szylling.

— Bach poprosił Golnitzera, żeby mówił ciszej, ale to niewiele pomogło, gdyż Golnitzer ma silny bas. — Bach sprzedaje ten cały kram za dwadzieścia pięć tysięcy dolarów. Golnitzer targuje się do upadłego i dać wszystkiego pięć — opowiadał Zyczek.

(c. c. n.)

Nowe władze narciarskie

W niedzielę ukonstytuował się w Wilnie nowy zarząd okręgu Pol. Zw. Narciarskiego. W skład zarządu weszli jako wiceprezident delegat PZN, p. Szwycowski oraz delegat komisji sportowej PZN, kpt. Kawalec oraz jako członkowie z wyboru pp. plk. Krzyżanowski, Wawroch, Nieciecki, por. Grabowski i Bartuzel.

Po Polonji kolej na Marymont

Stoleczna prasa sportowa sygnalizuje wycofanie się z rozgrywek prócz Polonji bydgoskiej także Marymontu, który utracił szansę zdobycia mistrzostwa swej grupy. Część prasy pochwala nawet fakt wycofania się z rozgrywek o ile klub nie posiada szans zdobycia mistrzostwa. W związku z tym pod znakiem zapytania stoi spotkanie Marymont — Legia i Ł. T. S. G. — Marymont.

Oryginalny turniej tenisowy

W miejscowości Camberley w Anglii odbył się niedawno oryginalny turniej tenisowy pomiędzy admirałami marynarki a generałami lądowych wojsk angielskich.

Pewne zwycięstwo odniosła reprezentacja marynarki bijąc „lądowców” w stosunku 13:5.

W drużynie marynarki brał m. in. udział znany admirał Tavor.

Ohydna walka miejscowości kąpielowych o kuracjuszy

Sądy francuskie rozpatrywały w tych dniach sprawę lekarzy z francuskich miejscowości kuracyjnych, przede wszystkim z Vichy, na których od dłuższego czasu sypały się z różnych stron skargi i protokoły policyjne.

Od dłuższego czasu opinia publiczna nie tylko Francji, ale całego świata za niepokojona była pogłoskami o nadużyciach, omyłkach i wręcz oszustwach, jakoby popełnianych przez lekarzy, ordynujących w głośnych kuracyjnych miejscowościach francuskich.

Doszło do rozprawy sądowej z oskarżenia publicznego, na której ujawniono wręcz sensacyjne rzeczy.

Wszystkie oskarżenia były bezpodstawne, bądź też zostały sprowokowane.

Dzięki wysiłkom pewnej grupy dekedtywów udało się ujawnić całą organizację, która, nie szczędząc kosztów, dążyła do skompromitowania lekarskich zarządów francuskich miejsc kuracyjnych. Organizacja otrzymywała wskazówki i pieniądze z Berlina.

W związku z umorzeniem dochodzenia przeciwko lekarzom nastąpił szereg aresztowań członków tajemniczej organizacji. Dotychczas zatrzymano około 20 osób.

Kolarski mistrz świata chce się zrehabilitować

Kolarski mistrz świata Mazairac, który został pokonany przed kilkoma dniami przez Szamotę i Koszutskiego startując w dniu jutrzejszym w wielkich zawodach kolarskich we Wrocławiu. Przeciwnikami Mazairaca będą znani światowej sławy jeźdźcy Gervin Ddanja, Cozens (Anglia) i Malateste (Włochy). Żałować należy, że Szamota lub Koszutski nie biorą udziału w tych zawodach, gdzie mogliby ponownie wykazać swą klasę, tym bardziej, że są oni mało znani na terenie międzynarodowym.

Nędzarnik-miljonerem

Przed kilku dniami donosiliśmy o śmierci z głodu żebraczki nowojorskiej, w której sienniku znaleziono 400,000 dolarów gotówką.

O podobnym zdarzeniu donoszą obecnie z m. Palma, na wyspie Mallorce (Hiszpania).

Przybył tam z Algieru nędzarnik w ubraniu letnim, bez żadnego bagażu, do tego stopnia wycieńczony, że musiano przewieźć go do szpitala, gdzie umarł.

W pokółku podrzędnej gospody, gdzie się ten nędzarnik zatrzymał, meldując jako Georg Bernstein z Niemiec, znaleziono noszony przez niego garb sztuczny, a w nim papiery wartościowe na sumę przeszło 100,000 funt. sterl. (około 4,500,000 złotych!).

Błękitna róża cud ogrodnictwa angielskiego

Po chińczykach chyba najzapaleńszymi ogrodnikami kwiatowymi są Anglicy. Podczas gdy dla chińczyków typem piękności kwiatowej jest piwonja, którą oni wytwarzają w przedziwnych i precudownych odcieniach i odmianach, to dla Anglika rolę tę odgrywa róża.

Wszystkie prawie znane odmiany sławnych róż wysokopięnnych mają nazwy angielskie, a prawie każdy portier domowy w Londynie, gdzieś na strychu, albo na dachu, urządza sobie z naniesionej ziemi ogródek i hoduje na nim różę.

Otóż obecnie niejaki Alfred Smith, zawodowy ogrodnik z Donwly, ogłasza, iż udało mu się wyhodować zdecydowanie błękitną różę. Ta nowa róża otrzymała nazwę „Lady Conventry” i jest wynikiem wytrwałych pięcioletnich eksperymentów.

Hdy nowa ta róża zaczyna się rozwijać z pączka, posiada płomienistoczerwona barwę, z silnie niebieskimi żyłkami. Otóż w miarę dalszego rozwijania się kwiatu, żyłki stają się coraz szersze, aż wreszcie cała róża nabiera wyraźnie niebieskiej barwy.

Jest więc nadzieja, że wkrótce ta nowość rozpowszechni się i będzie dostępna dla każdego miłośnika kwiatów jako nowy cud natury.

Doktor P. Klinger

choroby weneryczne, skórne i włosów
ANDRZEJA 2, TEL. 32-28.
Leczenie lampą kwarcową, analizy krwi i wydzielin. Przyjmuje codziennie od 11—1 i od 6—8 w. w niedzielę i święta od 10 do 12. Oddzielna poczekalnia dla pań.
Od 1—2 w Lecznicy (Piotrkowska 62)

Lecznica SANITAS

ul. CEGIELNIANA 29
Gabinet wenerologiczny
D-ra S. KANTORA
dla leczenia chorób skórnych
wenerycznych i moczopłciowych

PORADNIA wenerologiczna Lekarzy-specjalistów Zawadzka 1.

Czynna od 8 rano do 9 wieczór.
Od 11—12 i 2—3 przyjmuje lekarz-kobieta
W niedzielę i święta od 9—2 pp.
Leczenie chorób:
Wenerycznych, moczopłciowych i skórnych.
Badanie krwi i wydzielin na syfilis i grypę
Konsultacje z neurologiem i urologiem
Gabinet światło-leczniczy
Kosmetyka lekarska
Oddzielna poczekalnia dla kobiet
Porada 3 złote.

LECZNICA LEKARZY SPECJALISTÓW I GABINET DENTYSTYCZNY PRZY GÓRNYM RYNKU

Piotrkowska 294, tel. 22-89
(przy przystanku tramw. pabjanickich)
Czynna od 10-ej rano do 7-ej wiecz.
w niedzielę i święta do 2-ej po poł.
Wszystkie specjalności i dentystyka.
Kąpiele świetlne, lampy kwarcowe, elektryzacja, Roentgen, szczepienia, analizy (mocz, krew, płwocm, wydzielin itd.). Operacje, opatrunki.
Wizyty na miasto. Porada 4 zł.
Porada dentystyczna oraz wenerologiczna dla chorób skórnych i wenerycznych
3 ZŁOTE

MIESZKANIA 3 wzgl. 4-pokojowego z wygodami w centrum miasta, w przyzwoitym domu poszukuje Oferty pod „Czteropokojowe” do „Republiki”.

Żywiłowa, o nieokleślanym temperamencie piękna meksykanka

Dolores del Rio

w arcyfilmie pod tytułem

„DZIKA MIŁOŚĆ”

Najbliższa premiera w

„CASINO”

LECZNICA LEKARZY SPECJALISTÓW

Przy ul. Zachodniej Nr 27 (róg Konstankowskiej)
Tel. 16-44 Tel. 16-44.
Otwarta od godz. 9 r. do 7 w.
Przyjmują w zakresie wszystkich specjalności:
Dr. Bronikowski (chor. uszu, nosa i gardła)
Dr. Dobrowolski (chor. skórne i weneryczne)
Dr. Jasiński (chor. kobiece i akuszerja)
Dr. Probst
Dr. Jastrzębski (chor. oczu)
Dr. Koliński
Dr. Kalisz (chor. chirurgiczne)
Dr. Trawiński
Dr. Kołudzki (chor. wewnętrzne)
Dr. Misjon
Dr. Reiterowski (chor. płuc)
Dr. Klichowski (chor. dzieci)
Dr. Woźniakówna J.
Dr. Siwiński (chor. nerwowe i psychiczne)
Gabinet dentystyczny — Lek. dentysta Piotrowska.

BIURALISTKA

młoda, inteligentna z naturalnym wykształceniem pisząca na maszynie
poszukuje posady.
Łaskawe oferty do adm. „Republiki” sub. „L. R. 120”

Reperuje bieliznę

wielką staranność i niedrogo. Piotrkowska 255 m. 42, I of. 2-e piętro.

Pończochy jedwabne

i inne, suknie trójkątne i t. p.
przyjmuje do reperacji.
ul. 6-go Sierpnia 76, III piętro
Tanio, bo w prywatnym mieszkaniu.

Majster Stolarski

potrzebny do fabryki, wymagana gruntowna znajomość stolarszczyzny budowlanej okna i drzwi, pożądana także znajomość roboty meblarskiej. Wzruski i odpisy świadectw przysłać Zakłady Obróbki Drzewa „Tomastol” Sp. Akc. Tomaszów Mazowiecki, ul. Zgorzelicka 34.

Buchalter-Bankowiec

pierwszorzędny samodzielny bilansista poszukiwany
Oferty sub: „Rutynowany Praktyk”.
TYSIACE chorych na katar żołądka, wzdęcia, kurcze, bóle, niestrawność, brak apetytu, ogólne osłabienie, et cetera, odzyskało zdrowie używając zioła sławnego na cały świat Dr. Dietla. Profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Żadajcie bezpłatnej broszury pouczającej. Adres: Liszki — Apteka.

Dr. med. **HELLER**
chor. skórne i weneryczne
Nawrot 2
tel. 79-89
przyjm. do 10 rano i od 4—8 dla pań spec. od 4—5 w nędz. od 11—2 pp. dla niezamożnych cenw lecznic

Laureatka
moskiewskiego konserwatorium, udziela lekcji gry fortepianowej.
Wschodnia 72 mieszk. 19.

Doktor Wołkowyski
Cegielniana 25
Telefon 26-87
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych
Elektroterapia. Leczenie lampą kwarcową.
przyjmuje od godz. 8—2 i 5—9 wiecz. w niedzielę i święta 9-1
Dla pań od 5—9 oddzielna poczek.

JEZYKA polskiego i rachunkowości szybko wyucza student wyższego semestru. Starszych specjalną skróconą metodą. Gdańska 23, m. 2, front 1-sze piętro.

Doktor Łagunowski
specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych
przeprowadził się na ul. Piotrkowską 70 (róg Traugutta) tel. 81-83
Przyjmuje od 8.30 do 10.30 rano, od 1 do 2.30 pp., od 6 do 8.30 w., w niedzielę i święta od 10 do 1-ej

Dr. med. **Niewiański**
specjalista chorób skórnych i wenerycznych
ul. Andrzej 5
Tel. 59-40
Przyjmuje od 8—11 i od 5—9.
w niedzielę i święta od 9—1
Oddzielna poczekalnia dla pań

DO SPOTZECANIA zakład frizerski z powodu wyjazdu, dobrze prosperujący. Oferty składać do adm. pisma pod „Fryzjer”.

Doktor Sołowiejczyk
Chor. skórne i weneryczne.
PIOTRKOWSKA 99
Tel. 44-92
Przyjmuje codziennie od 2—6 i 8—9 wiecz.
w niedzielę i święta od 10—2

CHOROBY serca. Basedow, astma. Satorjum „Salus” d-ra Kupczyka, Kraków, Szuskiego.

Lekarz - Dentysta **B. Markus-Nushbaumowa**
Piotrkowska 51
tel. 21-23.
Godz. przyjęć 3—7

2 POKOJE z kuchnią, strona słoneczna, balkon, I piętro.
do wynajęcia
Wiadomość u gospodarza Kilińskiego nr. 171 między 12—1.

W niedzielę mecz Polska—Węgry

W nadchodzącą niedzielę rozegrany zostanie w Budapeszcie mecz hokeja ziemnego Polska—Węgry. Będzie to drugi międzynarodowy występ drużyny polskiej.

Przeciwnicy Petkiewicz na zawodach w Sztokholmie

Jak wiadomo spotka się w nadchodzącą niedzielę w Sztokholmie nasz długodystansowiec Petkiewicz w biegu na 3000 mtr. Przeciwnikami Petkiewicza będą następujący długodystansowcy skandynawscy: Magnusson, Krafft, Lokola i Lindgrenen.

Pogoń lwowska przed degradacją znawanie sąda uniemożliwienie

Jak się dowiadujemy Pogoń lwowska przeprowadzała w niedawnym czasie wywiady w Okręg. Urzędzie W. F. i P. W. w Łodzi w sprawie przełożenia swego czasu meczu Turyści -- Pogoń z dnia 3 maja na dzień 14 lipca. Zarząd Pogoni pragnął stwierdzić, czy rzeczywiście Turyści w dniu 3 maja wskutek święta w. i. p. w. w Łodzi nie mogli rozegrać spotkania z Pogonią i czy brak było w tym czasie boiska. Jak wiadomo spotkanie to, które na skutek starań Tu

rystów przesunięte zostało na dzień 14 lipca zakończyło się zwycięstwem Turyistów w stosunku 3:1.

W proteście swym Pogoń zaznacza, że Liga nieprawnie przesunęła termin zawodów i zarząd Pogoni domaga się powtórzenia rozgrywek. Ponieważ wywiad Pogoni w Łodzi wypadł dla Turyistów nieprzychylnie istnieje możliwość że mecz ten zostanie powtórzony. Protest ten rozpatrzony będzie w najkrótszym czasie przez zarząd Ligi.

Ostatnie spotkanie

o mistrzostwo klasy C

W nadchodzącą niedzielę o godz. 11 przed południem na boisku przy ulicy Wodnej odbędzie się ostatnie spotkanie o mistrzostwo klasy C. między zespołami Rudzki KS. i Słowacki.

Kalisz nie posiada

mistrza klasy C

Jak się „Express” dowiaduje w podokreśle kaliskim nie zakończone zostały jeszcze mistrzostwa futbolu klasy C i najprawdopodobniej w r. b. mistrz klasy C Kalisza nie zostanie wyłoniony. W związku z tym Zjednoczone ma już zaplanowaną promocję do wyższej klasy.

Nowa nagroda

zamiast „Łucznika”

ZZ postanowił poprzeć znany okólnik P.U.W.F. w sprawie rozdawania nagród, kładąc jednocześnie nacisk na odznaczenia zespołowe, a nie indywidualne.

Na zebraniu rzucono myśl ufundowania nowej nagrody lekkoatletycznej zamiast „Łucznika”. Sprawa ta nie została jeszcze zdecydowana.

Międzypaństwowy

Szwajcaria—Austria

W nadchodzącą niedzielę rozegrane zostanie w Bernie międzypaństwowe spotkanie futbolowe o puchar środkowo europejski dla zawodowców między Austrią i Szwajcarią.

Skład Turystów

na mecz z Ruchem

Jak się „Express” dowiaduje udaje się w sobotę drużyna Turystów do Królewskiej Huty na mecz z Ruchem w następującym składzie: Michalski, Karasiak, Kubik Al., Hinc, Weliszek, Kahan, Frankus, Stolarski, Kulawiak, Chojnacki, Michalski. Jako rezerwowi bramkarz jedzie Lass.

Bramkarz Lass

rozpoczął znów treningi

Dowiadujemy się, że bramkarz Turystów Lass, który niedawno przechodził ciężką chorobę znajduje się obecnie na rekonwalescencji i w najbliższym czasie rozpocznie ponownie treningi w barwach Turystów.

Mecz pływacki

Europa—Ameryka

Węgierski Związek Pływacki wszczął pertraktacje ze związkiem amerykańskim, celem sfinalizowania meczu pływackiego pomiędzy reprezentacjami Europy i Ameryki oraz Węgier i Ameryki, które miałyby się odbyć w roku 1930, po mistrzostwach Europy w Budapeszcie z okazji otwarcia wielkiej pływalni na wyspie Małgorzaty.

Amerykanie wprawdzie przychylają się do tego projektu, jednak ostateczna decyzja uzależniona jest od zgody walnego zgromadzenia związku amerykańskiego.

Nowe boisko W.K.S-u

już oparkanione

Jak się dowiadujemy nowe boisko W. K. S.-u położone obok starego na placu Hallera zostało już w tych dniach oparkanione. Gospodarze boiska przystępują już na początku przyszłego sezonu do niwelowania nowego boiska, w niedługim więc czasie Łódź otrzyma nowy piękny stadion, który zawierać będzie wszelkiego rodzaju nowoczesne urządzenia sportowe.

Olimpiada żydowska

w Tel-Awii

W roku 1930 odbędzie się w Tel-Awii olimpiada żydowska, w której wezmą udział organizacje sportowe (żydowskie) wszystkich krajów. Liczne ma być również reprezentowany sport żydowski w Polsce.

Jeszcze o meczu Turyści—Cracovia P. Krukowski wyrzucił Turystom niepowetowaną stratę

Mineło już kilka dni od sensacyjnego spotkania ligowego Turyści—Cracovia a jeszcze dziś sposób sędziowania p. Krukowskiego z Warszawy jest żywo komentowany przez sfery sportowe naszego miasta.

Nawet najbardziej zagorzali wrogowie fioletowych tym razem stwierdzili, że sędzia wyrzucił łodzinom ogromną krzywdę, której żadną miarą nie da się już wynagrodzić.

Sposób prowadzenia meczów ligowych przez naszych arbitrów, został do piero przed niedawnym czasem w ostry sposób skrytykowany przez delegatów klubów ligowych na walnym zgromadzeniu Ligi.

Jeszcze wcześniej ukazywały się w tych czy innych pismach sżniste artykuły, poświęcone sprawie sędziowskiej.

Prezes PKS-u p. Mallow, stając w obronie ogółu sędziowskiego w Polsce bronił swych kolegów na walnym zgromadzeniu Ligi, starał się osłabić zarzuty a wreszcie w konsekwencji poddał się do dymisji nie będąc w stanie znieść gromów syjących się na panów arbitrów.

W artykule niniejszym nie mamy zamiaru wnikać w to, czy ludzie krytykujący sędziów mieli rację.

Nie znamy dokładnie wszystkich wypadków, w których sędziowie pozwolili sobie na rzeczy które w konsekwencji kosztowały niejednego klub utratę dwóch czy jednego punktu.

Interesuje nas wyłącznie sprawa p. Krukowskiego, która zasługuje na omówienie. Śledząc dokładnie sposób sędziowania i niektóre „posunięcia taktyczne” p. Krukowskiego na meczu Cracovia — Turyści, mimowoli nasuwała się myśl że p. Krukowski chętnieby widział przegraną Turystów.

Można było p. Krukowskiemu wybaczyć wszystko, a więc nieuznanie pierwszej bramki strzelonej przez Chojnackiego, można było nie zwrócić baczniejszej uwagi na cały szereg mylnych rozstrzygnięć, które zdarzyły się mogą najlepszemu nawet arbitrowi.

To co jednak zademonstrował p. Krukowski w drugiej połowie meczu dyskredytuje nie tylko jego osobę, ale cały sztab polskich sędziów ligowych.

Zaczął się od podyktowania rzutu karnego przeciwko Turystom, za przekroczenie Michalskiego. Robiło to wrażenie jak gdyby p. sędzia czyhał tylko na okazję, by dać szansę Cracovii wyrównania.

I tak się rzeczywiście stało. Dalszy ciąg meczu jest naszym Czytelnikom do statecznie znany. Chodzi nam jedynie o podkreślenie, że p. Krukowski postąpił wbrew przepisom.

Jeśli bowiem podyktował rzut karny przeciwko Cracovii, a następnie odwołał swoją decyzję nie należało dać rzutu spornego, lecz rzut z rogu, bowiem piłka poszła na aut skierowana przez gracza Cracovii. Co robi jednak p. Krukowski? Zarządza rzut sporny i tym samym przekreśla szansę Turystów na uzyskanie zwycięstwa.

Na szczęście Turyści meczu tego nie

przegrali, lecz niewiadomo jakie będą konsekwencje tego, że fioletowi miast dwóch pewnych punktów zdobyli tylko jeden.

Możliwa jest tego rodzaju sytuacja, że Turyści uzyskają jednakową ilość punktów z IFC, po 17, a wtedy dopiero jasnym się okaże jak dalece zawinił p. Krukowski.

Jeden jedyny punkt wyrwany Tury-

stom przemocą przez sędziego w chwili gdy punkt ten stanowił może o dalszej egzystencji klubu jest stratą niepowetowaną dla fioletowych. Stało się! Orzeczenia sędziego są święte i nie podlegają protestom. Moralnie jednak protestuje cała Łódź sportowa, która w przyszłości chciała oglądać na swych boiskach bardziej odpowiedzialnych i mniej politykujących sędziów...

Święto sportu w Łodzi

pod protektoratem S. Wojewody

odbędzie się w dniu święta Niepodległości

11 listopada — dzień święta Niepodległości jest również dniem święta sportu polskiego. W roku bieżącym święto Niepodległości będzie wyjątkowo uroczyste obchodzone. Zawiazał się już specjalny komitet organizacyjny, na czele którego stanął p. wojewoda Jaszczolt.

Jak się dowiadujemy, w dniu dzisiejszym, o godz. 6-ej wieczór w lokalu województwa, odbędzie się posiedzenie komitetu organizacyjnego, na którym omawiany będzie program sportowy obchodu listopadowego.

Jak się dalej dowiadujemy, łódzki ośrodek wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego przedłoży program uroczystości.

Polscy lekkoatleci

wśród najlepszych zawodników Europy

6 polskich zawodniczek figuruje w liście dziesięciu najlepszych tegorocznych wyników kobiecych, a mianowicie Walasiewiczówna, która ma pierwsze miejsce na 60 m (7,6), ósme miejsce na 100 m (12,6) i siódme miejsce na 200 m (26,6). Konopacka osiągnęła piąte miejsce w dysku (27,15). Schabiska znalazła się na 9 miejscu w płotkach (12,8), Krajewska zajęła siódme miejsce w skoku w wyż. (150,5), Lewinówna jest 10-ta w kuli (11,07), a Lonka 9-ta w oszczepie

(25,11). Poza Walasiewiczówną jest 8-ma w skoku w dal (550 cm.).

Wśród mężczyzn 5 zawodników znalazła się w pierwszej dziesiątce europejskiej, a mianowicie Kostrzewski drugi w 400 m. płotki (54,2), Petkiewicz ósmy na 1500 m (4:00,2), a siódmy na 5 km. (15:02,6) i 10 km (32:09). Sikorski ósmy w skoku w dal (726), a Nowak siódmy (729), wreszcie Heljasz 10-ty w rzucie kulą. Dane te najlepiej świadczą o postępie naszej lekkiej atletyki.

Cejzik przysłużył się

do zdobycia przez Polonię „Łucznika”

Pięcioletnie boje lekkoatletyczne o „Łucznika” zostały, jak wiadomo, zakończone zwycięstwem Polonii o jeden tylko punkt przed AZS. Na trzecim miejscu uplasowała się Warszawianka, a zatem supremacja stolicy nad prowincją jest bardzo jaskrawa. Dla Polonii najwięcej punktów zdobył Cejzik 99,5, dalej Sikorski 28, s. p. Freyer 22, Rothert 18,5, Korolkiewicz 14,5, Meiro 10,5 i t. d. W AZS-ie na czele Kostrzewski 55,5, Dobrowolski 44,5, Malanowski 21,5, Trojanowski 18,5, Szydłowski 17, Weiss 14,

Jaworski 12 i t. d. W Warszawiance na czele Szenajch 24,5, przed Sarnackim 16 pkt i Forysiem 14,5 pkt.

Supremacja stolicy w pięcioletnich bojach o „Łucznika” jest bardzo widoczna. Oto ilość punktów, zdobyte przez poszczególne okręgi: Warszawa 621 pkt., Poznań 86 p., Łódź 51 p., Kraków 45 p., Wilno 26 p., Łódź 20 p., Śląsk 19 p., Pomorze 17 p., a Lublin 0 pkt. Ogółem więc 621 punktów stolicy przeciwko 264 punktów prowincji, a zatem ponad 70 proc. punktów zdobyła stolica.

Niedzielny mecz Warszawa—Łódź

odwołany!

Zapowiedziane na nadchodzącą niedzielę międzymiastowe zawody Warszawa — Łódź w piłce koszykowej, jak się dowiadujemy — nie odbędą się.

Łódzki związek gier sportowych zaproponował jako termin rewanżowego spotkania daty 3-go względnie 10-go li-

stopada.

Warszawski okręgowy związek gier sportowych bez wiedzy przeciwnika, przygotował reprezentację na dzień 27 b. m. Łódź odpowiedziała odmownie.

Mecz więc zostanie przesunięty prawdopodobnie na 3-go listopada.

Ostatnia minuta.

Katastrofa kolejowa w Rosji

Sociąg osobowy wpadł na towarowy

Moskwa, 25 października. Pod stacją Briański odłączyło się od pociągu towarowego, jadącego z szybkością 40 kilometrów na godzinę, kilka wagonów, załadowanych towarami. Pędzące z szaloną szybkością wagony minęły zwrotnicę i najechały na pociąg osobowy. Parowóz pociągu osobowego wskutek zderzenia się uległ wykołaceniu i został częściowo rozbity. Jeden z wagonów pociągu osobowego uległ kompletnemu zderzeniu. Liczba zabitych dochodzi do 10, ciężko rannych jest 20. Szkody materialne są bardzo znaczne.

Faszystowska dyktatura mody

Berlin, 25 października.

Z Rzymu donoszą, że narodowa federacja faszystowska w drodze dyktatorskiego zarządzenia ustaliła program mody damskiej na rok 1930, przewidujący zupełne uzależnienie mody włoskiej od wpływów zagranicznych.

Autorzy programu wzięli sobie za wzór mody z XIV wieku.

I tak włoski nosić będą suknie długie z kołnierkami zaplecionymi pod szyją, rękawy sięgać mają aż do dłoni. Jako kolory zalecane są szary i zielonkawy.

Krawcy włoscy usiłują obecnie podporządkować się owemu rozporządzeniu.

Antysowiecki bunt Turkmenów

Moskwa, 25 października.

W obwodzie zakaspijskim wybuchło groźne powstanie Turkmenów przeciwko rządowi sowieckiemu.

Silne oddziały powstańców posuwają się w kierunku północnym z zamiarem zajęcia Chiwy oraz w kierunku południowym w stronę Krasnodarska.

Sytuacja niewielkich oddziałów armii czerwonej, nekanych ustawicznie przez powstańców jest tak poważna, że dowództwo armii w Turkiestanie zażądało z Kaukazu posiłków.

„Zeppelin” w Hiszpanii

Paryż, 25 października.

W dniu wczorajszym Hr. Zeppelin, odbywający podróż po Hiszpanii przybył do Barcelony, przez godzinę szybował nad wystawą barcelońską, poczem udał się na zwiedzenie Walencji i Sewilli.

Kopenhaski bank ludowy zawiesił wypłaty

Kopenhaga, 25 października.

W ostatnich dniach zbankrutowało tu kilka poważnych firm. Były one wszystkie głównymi klientami kopenhaskiego banku ludowego, który z tego powodu poniósł tak poważne straty, że zmuszony był do zawieszenia swych wypłat na czas nieograniczony.

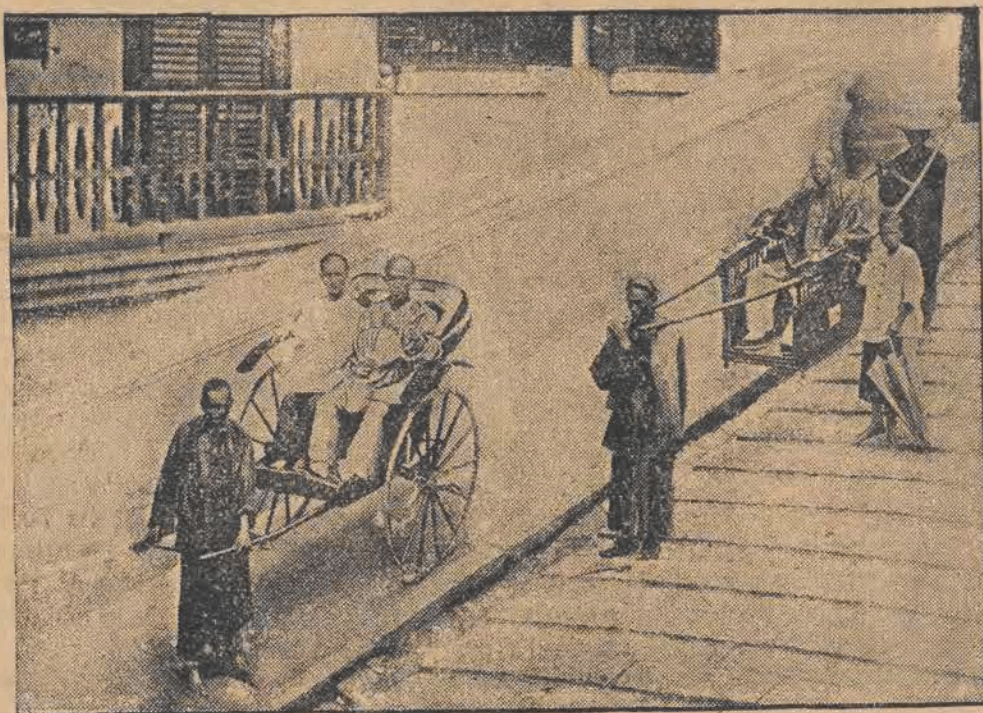
Numerus clausus w... Kijowie.

Żydowska agencja telegraficzna donosi z Moskwy, iż zgromadzenie komunistów - słuchaczy uniwersytetu w Kijowie powzięło uchwałę o wprowadzeniu na uniwersytecie t. zw. numerus clausus dla studentów żydów.

Dyżury aptek.

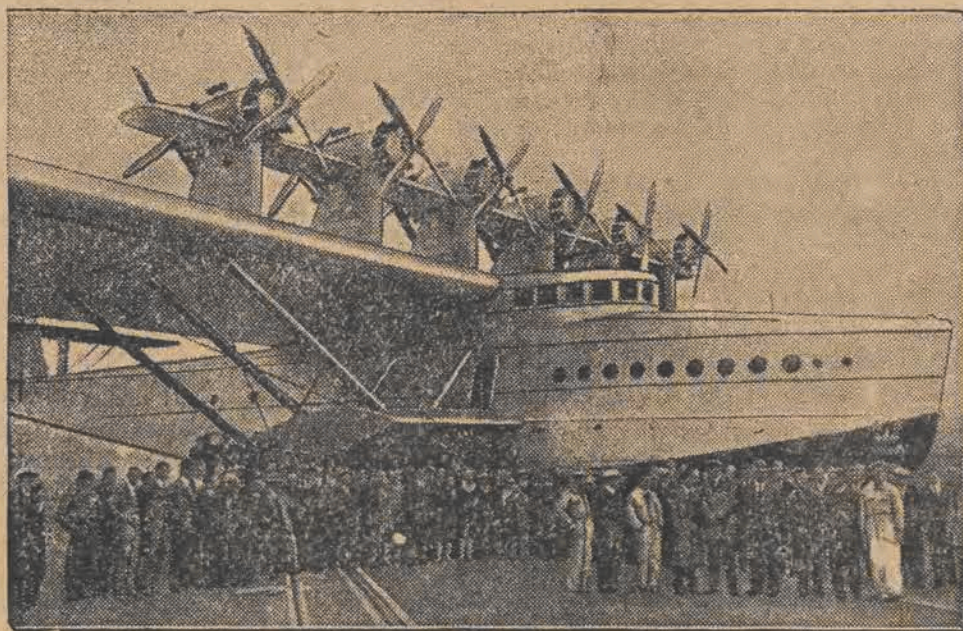
Dziś w nocy dyżurują apteki: M. Lipca (Piotrkowska 193), E. Millera (Piotrkowska 46), W. Groszkowskiego (Konstantynowska 15), Perelmana (Cegielińska 64), I. Niewiarowskiego (Aleksandrowska 57), S. Jankielewicz (Stary Rynek 9).

Revolucja „anty-tramwajowa” w Pekinie

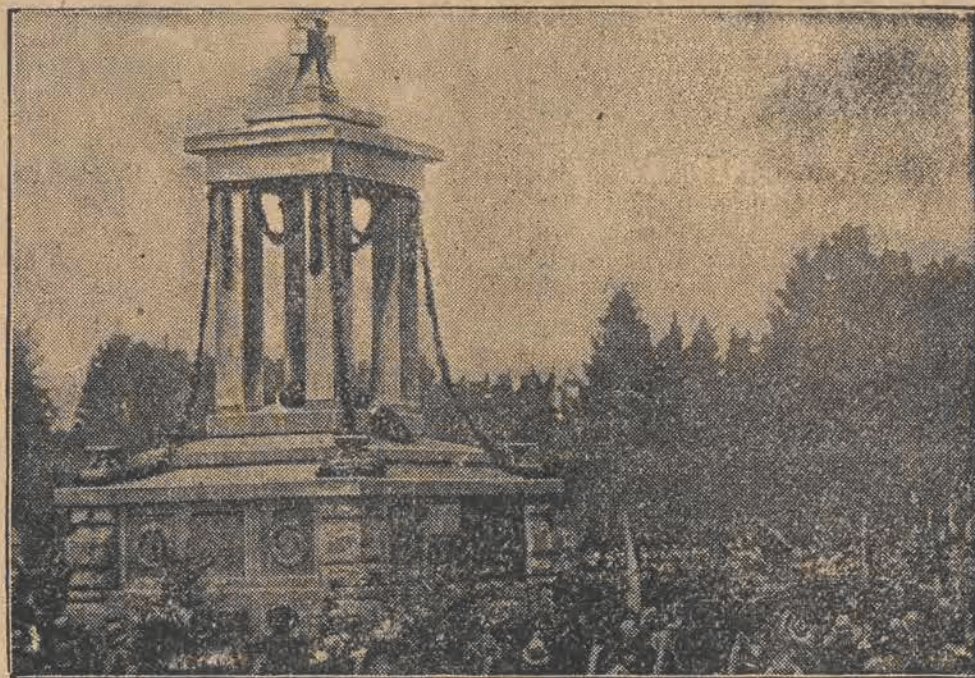
Kulisi chiński w Pekinie, którzy ciągną małe, dwukołowe wózki z pasażerami, (t. zw. riksza) urządzili rewolucję przeciwko tramwajom elektrycznym, które stanowią dla nich przemożną konkurencję. Zbuntowani kulisi wywołali wrzenie w całym Pekinie. Na zdjęciu: typowy „riksza” na ulicy pekińskiej.

Rekordowy samolot „Do X”

Olbrzymi samolot „Do X” po wylądowaniu ze swą rekordową ilością pasażerów. Jak wiadomo — uniósł on w powietrze 169 osób.

Nowy pomnik poległych po wojnie

W Salzburgu odsłonięto w tych dniach piękny pomnik ofiar wojny wszechświatowej, uwidocznił na naszym zdjęciu.

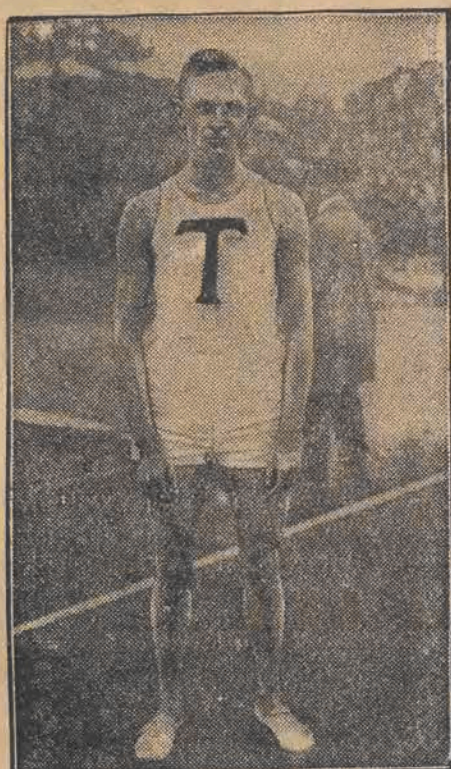
Bandyci zamordowali sędziów, którzy jechali autobusem na rozprawę.

Sofia, 24 października.

W górzyskiej okolicy około Trojan, która opanowana jest od dłuższego czasu przez bandę słynnego rozbójnika Uzunowa — dokonano napaści na autobus, kursujący pomiędzy Saliewem a

Suchym Dołem. Wszystkich pasażerów ograbiono, ponadto znęcano się w nie-ludzki sposób nad jadącymi na rozprawę Suchego Dołu sędziami w liczbie 4, których po długim znęcaniu się wreszcie zamordowano. Bandycy zbiegli.

Chiny angażują niemieckich instruktorów sportowych

Herbert Böcher, jeden z uczestników lekkoatletycznej ekspedycji niemieckiej do Japonii, nie wrócił już do ojczyzny, bowiem został zaangażowany, w charakterze nauczyciela gimnastyki przez uniwersytet w Mukdenie.

Kto będzie premierem Francji

TARDIEU.

b. minister, wymieniany jest obecnie, po upadku gabinetu Brianda, jako kandydat na premiera.

Zamach anarchisty na prezydenta

GENERAL IBANEZ.

Na prezydenta republiki Chile, generała Ibaneza, wykonał 18-letni anarchista zamach, strzelając trzykrotnie z rewolweru. Strzały chybiły celu, zamachowiec został aresztowany.

Ryga, 24 października.

„Komunist” donosi, iż z pierwszemi chłodem jesieni w miastach pojawiły się gromady bezdomnych dzieci, które zapełniają ulice, targi, popielają różne kradzieże i rabunki.

Dotychczasowe zarządzenia władz nie zdołały rozwiązać zagadnienia dzieci bezdomnych.